

GIẢN ĐIỆP QUỐC TẾ

một mình chàng. Nàng yêu chồng trên hết. Nàng bền quyết định ở lại.

Đuxia xin được gặp lại đại diện chính phủ Úc, tuy bọn vệ sĩ phản đối kịch liệt. Trong văn phòng, nàng ký đơn xin được tá túc chánh trị. Và nàng rời phi trường, trở về Sít-ni với chồng.

Tình yêu vợ chồng đã thắng chủ nghĩa Cộng sản, Nga số lập tức đoạn giao với Úc châu. Hồi ấy là năm 1954.

Nàng không về là đúng, vì nếu về nàng sẽ mất mạng như Bát dớp. Năm 1948, Bát dớp trèo lên phi cơ từ căn cứ số viết Kôlômaya, bay sang vùng Mỹ kiểm soát ở Áo quốc, cùng bạn là Pirôgốp (6). Sau đó cả hai được qua Mỹ tị nạn,

Khi cả hai tới Mỹ, gián điệp Xô viết đặt dưới sự chỉ huy của đại sứ Panniútkin (7), tiếp xúc với Bát dớp, hứa hẹn nếu y về một mình thì sẽ bị phạt hai năm tù, nếu kéo luôn được Pirôgốp cùng về thì tội trạng được xóa bỏ, Bát dớp còn vợ và đứa con gái 4 tuổi ở quê nhà. Bù tai y nghe theo. Y thuyết phục Pirôgốp, nhưng bạn y, sáng suốt hơn, cương quyết từ chối.

Bát dớp về Mạc tư khoa một mình. Y bị giam 8 tháng. Sau khi khai thác Bát dớp múi chanh đã vắt kiệt nước, mật vụ bèn đưa y ra pháp trường. Tội nghiệp, từ khi về cho đến khi chết, y không hề được gặp lại vợ con.

Người ta thường cho đàn bà là một thế giới đầy bí mật. Thật vậy, nếu có một Sibin thủy chung đến chết với tình mặc dầu bị tình phụ bạc, một Đuxia bỏ cha mẹ, bỏ Đảng để ở lại với chồng, thì cũng có nhiều phụ nữ khác đã xô chồng vào cõi chết trong một phút nóng giận, hờn ghen vô lý.

Năm 1960, Et ne (8) bị ba năm tù vì vợ. Là

(5) Anatole Barzov, (6) Peter Pirogov (7) Alexander Panyushkin. (8) Horst Eitner.

CHỒNG EM TRÊN HẾT

nhân viên tình báo Anh quốc, y lại lãnh lương của mật vụ số viết.

Bốn năm sau, y bị bắt. Nguyên nhân rất giản dị: vợ y tố giác y với cơ quan an ninh tại Đức. Y thường bỏ quên vợ ở nhà một mình, để vui thú với những cô bạn gái trẻ đẹp, nhờ có nhiều tiền, tiền làm gián điệp đổi cho cộng sản.

Trong phút ghen tuông, vợ Et ne đã tìm ra cách báo thù êm thấm mà hữu hiệu. Hỡi những ai làm gián điệp đôi! Hãy trông gương Et ne mà chiều vợ.

Đôi xò (9) rui hơn Et ne nhiều, y đã bị tử hình. Chung qui vì cãi nhau với vợ. Trong thế chiến thứ 2, Đôi xò, công dân Anh có tư tưởng phát xít, đã ủng hộ Hít le chống tổ quốc. Xương ngôn viên tại đài bá âm quốc xã, y đã tung tin tức thất thiệt, nhằm làm suy giảm lực kháng chiến của Anh quốc.

Năm 1939 y qua Đức với vợ lẽ, làm nhân viên trong bộ Tuyên Truyền của Gópben (10), Hai vợ chồng trốn khỏi Hambua trước khi thiết giáp Anh tới chiếm (11). Họ lén lút tới sát biên giới Đan mạch để tìm đường đào tẩu. Đang lang thang trong rừng, Đôi xò đụng phải một đơn vị của trung đoàn thám báo Anh. Nghe y nói, giọng nói mà người Anh nào cũng quen thuộc, binh sĩ thám báo nhận ra liền. Y cho tay vào túi lấy thông hành, song một sĩ quan tưởng y rút súng nên nổ cò. Y bị trúng đạn vào bắp vế.

Vợ y bị bắt một lúc sau. Tay nàng đeo bốn chiếc nhẫn người ta phải tháo cái lớn nhất ra, sợ bên trong có thuốc độc. Cái vòng tay cũng bị tịch thu. Một nữ nhân viên lục soát nàng tỉ mỉ, để phòng nàng tự vận. Sau đó, hai vợ chồng bị giải về Anh quốc.

Ra tòa, Đôi xò bị lên án tử hình. Y dền tội ngày 3.1-1946. Y bị bắt, chẳng phải vì ai tố giác. Chẳng qua trong một phút thiếu bình tĩnh. Y cãi lộn với vợ.

(9) William Joyce biệt danh là Lord Haw Haw, (10) Goebbels (11.) Hambourg.

Cho tinh thần lảng xuống, y ra khỏi căn nhà ở Cáp-phe-mun (12), nơi hai vợ chồng lẩn trốn, và đi lang thang trong rừng.

Trước khi sang Đức phục vụ Hít le, Dôi xê đã do thám cho Đức quốc xã. Một phút bất hòa với vợ đã đưa y lên đoạn đầu đài. Đáng thương hay đáng ghê ?

15— Con mèo cái phản quốc

Đọc sách gián điệp, không ai không biết truyện Con mèo Cái. Misolin (1), một phụ nữ Pháp 40 tuổi, biệt danh con mèo cái (2) đã bị tòa án xử từ ngày 8-1-1948 về tội phản quốc. Sau đó nàng được ân xá xuống khổ sai chung thân để rồi được trả tự do vào mùa hè 1954 sau 12 năm giam giữ.

Nhiều cuốn sách đã được viết về con mèo cái, song đến nay người ta vẫn chưa hiểu tại sao một nhân viên tình báo có công trong kháng chiến như nàng lại có thể bán đứng kháng chiến cho phản gián Đức, để rồi quay lại với đồng minh. Nguyên nhân sâu xa có lẽ vì tình, vì ghen tuông, và cũng vì lòng ích kỷ, lòng tham quá trớn, muốn thành minh tinh trên vòm trời gián điệp đôi.

Năm 1939, nàng sống với chồng tại An dê ri và phải dạy học ở trường làng để kiếm thêm tiền. Chồng nàng từ trần, nàng về Pháp, lúc ấy đang bị Đức quốc xã dè bẹp.

Tinh thần yêu nước vùng dậy, Misolin hoàn toàn thay đổi cuộc đời sau khi gặp Dết nêu ki (3), sĩ quan Ba Lan kháng chiến, bí danh At-măn, nàng trở thành tình báo viên đặc lực. Coi thường cái chết, nàng giúp tình nhân gây dựng một mạng lưới lấy tin rộng lớn và hữu hiệu mang tên là Liên đồng minh. (5)

(12) Kaffermaile. (1) *Micheline Caré* tức *Marthe Bêlard*. (2) người Pháp gọi nàng là *La Chatte*, con mèo cái vì mỗi khi tới chỗ hẹn, nàng thường lén mang tay gài vào cửa bằng như mèo. (3) *Roman Czerniński*. (4) *Amoud*. (5) tên Pháp là *Intervallis*.

Sự đời lắt léo, Misolin giới thiệu At-măn với một thiếu phụ khả ái, tên là Ronê (6) để đưa vào tổ chức. Rốt cuộc At-măn nằng lòng vì Ronê, bí danh Vi ô lét (7). Hai người đàn bà ghen nhau kịch liệt. Vì một hớ hênh kỹ thuật, tổ chức bị bại lộ, Ronê bị bắt và khai ra Misolin. Đêm bị bắt, Misolin gặp trung sĩ Bôlichơ (8), nhân viên phản gián quốc xã, tới thăm nàng trong sà lim. Y dùng lời ngọt ngào dụ dỗ nàng rồi đưa nàng về phòng ngủ. Trong một đêm ngắn ngủi, nàng trở thành tình nhân của Bôlichơ. Sau này ra tòa, quan tòa hỏi nàng đêm ấy Bôlichơ làm gì mà nàng quên cả tổ quốc, thì nàng đứng lặng.

Nàng vâng lời Bôlichơ, dẫn phản gián quốc xã tới bắt toàn thể nhân viên kháng chiến trong tổ chức Liên đồng minh. Có lẽ nàng ghen tuông, muốn trả thù Ronê đã cướp mất người yêu của nàng. Có lẽ Bôlichơ có một bí quyết xác thịt nào làm nàng mê say đến phản quốc.

Theo lệnh Bôlichơ, nàng giả vờ trung thành với kháng chiến, tiếp tục liên lạc với Luân Đôn. Nàng gặp Luca (9) nhân viên tình báo cao cấp, vừa nhảy dù xuống Pháp. Nhờ tài khéo léo, Luca khám phá ra Misolin đi hàng hai. Luca bắt nàng đánh lừa Bôlichơ. Không hiểu sao nàng lại nghe lời Luca để trở về với chánh nghĩa. Trong khi ấy, Bôlichơ dinh ninh Luca bị vào tròng, con mèo cái còn trung thành với y, nên bố trí cho cả hai qua Anh quốc. Một việc hí hữu xảy ra : Luca và con mèo cái bí mật xuống tàu qua Luân Đôn với sự giúp đỡ tận tình của phản gián Đức.

Bôlichơ tưởng phỉnh phờ được tình báo Anh, ai ngờ Luca cao tay hơn, đã kịp thời báo động. Vì thế, sau khi đến Luân đôn, con mèo cái bị theo dõi và bị bắt. Tình báo Anh dội lốt con mèo cái đã chuyển về cho Bôlichơ những tin tức sai lầm.

Luca nhảy dù xuống Pháp lần nữa, để rồi sa lưới quốc xã, và sự thật được tiết lộ.

(6) *Renée Bornt*. (7) *Violette*. (8) *Hugo Bietcher*. (9) *Lucas* tức *Pierre de Vomécourt*.

Nước Pháp được giải phóng, con mèo cái đã sự bị giải từ Anh quốc về Ba Lê đến tội. Nhiều người bị nâng tổ cáo với Dét ta pô đã thiệt mạng thảm thương. Song một số người khác đã từ trại giam trở về. Trước vành móng ngựa, nàng bào chữa là vô tội. Nhưng tòa án và công luận không nghe tiếng nói của nàng.

Con mèo cái và trung sĩ Bôlicher đang còn sống. Cả hai đều viết hồi ký. Song cả hai đều viết rất ít về cái đêm ân ái lạ lùng đã xô anh hùng kháng chiến Misolin vào tay quốc xã.

16— Sắc bất ba đào dị nịch nhân

Sắc đẹp đàn bà không gây ra sóng lộn như biển cả mà vẫn làm bao người chết đuối, Hoàng đế Nã phá luân đã từng bắt Âu châu quì gối trước đạo quân bách chiến bách thắng, nhưng cũng từng quì gối trước mỹ nhân. Trong chúc thư, hoàng đế đã giành tình yêu trọn vẹn cho Mari (1), người vợ đã cảm sùng lên đầu chồng khi chồng thất trận bị đẩy ra đảo En-bô (2). Thật vậy, hoàng hậu Mari đã ngoại tình với một viên tướng Áo tên là Níp-pe (3) và hạ sinh một đứa con hoang.

Ra đảo En-bô, Nã phá luân còn nghĩ đến việc ân ái với 3 người đàn bà khác, quên cả cảnh ngại vàng xục đỏ. Lần sau, đây tại Xanh Hêlen (4) đau gan nặng, Nã phá luân lại yêu một thiếu nữ 15 tuổi, và nhiều thiếu nữ khác nữa.

Oai hùng như Nã phá luân còn lụy vì tình, thì cũng không trách được Risa Sôt (5), bực thầy gián điệp đã cứu Sít ta lin, điệp viên nổi tiếng nhất trong thế chiến thứ hai, một trong những điệp viên cừ khôi nhất trên hoàn vũ.

Sôt thay đàn bà như thay áo lột mình, song tàn cuộc lại chết vì đàn bà.

(1) Marie Louise (2) Elbe. (3) Adam Adalbert von Neipperg. (4) Sainte Hélène, nơi Nã phá luân bị lưu đày và từ trần. (5) Richard Sorge.

Người Đức, bác sĩ Sôt hoạt động tại Đông kinh cho do thám số viết. Tờ chức của Sôt có thể được vì là rất kín đáo. Tuy nhiên, kín đáo thế nào chẳng nữa, cũng vẫn tan rã vì đàn bà. Risu (6), thủ lãnh công đảng Nhựt và là mật báo viên của Sôt, yêu một thiếu nữ làm nghề thợ thêu. Tin người yêu, Risu thổ lộ là y cầm đầu một tờ chức chống lại Thiên Hoàng. Không ngờ gia đình nàng thờ vua như thần, nên nàng đã tố giác Risu với cảnh sát. Từ Risu, phản gián Nhựt phăng lần ra bác sĩ Sôt.

Nói cho đúng, phản gián đã bắt được nhiều mật điện do Sôt đánh đi. Song vì thiếu phương tiện, họ đành bó tay. Đại tá phản gián Ozaki nghi ngờ Sôt, nhưng không có bằng chứng, bèn dùng kế mỹ nhân. Vũ nữ Kiêu-mi (7), một thiếu phụ có bốn giòong máu Đức, Mỹ, Nga, Nhựt trong người, và sắc đẹp mê hồn, được đại tá Ozaki dâng cho Sôt.

Lễ ra một người giàu kinh nghiệm như Sôt phải biết nàng là Ngu cơ. Song nhan sắc khuynh thành của nàng đã làm mờ mắt Hạng Võ. Biết Sôt là tay kiêu ngạo, nổi tiếng "bẻ gãy bao cành phù dung", chưa bao giờ thất bại, vũ nữ Kiêu Mi bèn giả bộ hồ hững. Gắn chân, xa thềm, nàng càng lãnh đạm Sôt bao nhiêu, Sôt càng mê say nàng bấy nhiêu.

Đêm 3-10-1941 giữa lúc Âu châu chìm trong khói súng, Nhựt sửa soạn tấn công Mỹ, bác sĩ Sôt ngồi trong quán rượu, đắm đuối nhìn tình nhân nhảy múa một cách khêu gợi trên sân khấu. Y tỏ vẻ lo ngại vì nhận thấy phản gián Tốc cô ca (8) bí mật theo dõi. Bồi bàn mang lại một màu giấy nhỏ. Đó là tiếng kêu báo động của một cộng sự viên, xác nhận rằng Sôt bị công an ngờ vực.

Kiêu-Mi thoáng thấy Sôt đọc lá thư. Nàng gọi điện thoại, phúc trình với đại tá Ozaki, vòng vây dần dần xiết lại. Đêm 14-10, Sôt lại tới quán Phudi (9).

(6) Ito Risu. (7) Kiyomi. tức Kologayashi Donovan. (8) Tokkoka. (9) Fujii.

Y lại nhận được một màu giấy khác, Nàng vội vàng ra điện thoại. Sốt lái xe đưa người yêu ra ngôi nhà mát dọc bờ biển, ở ngoại ô Đông kinh.

Đọc đường, Sốt dừng xe, vuốt ve tình nhân. Nàng rợn tóc gáy, tưởng Sốt đã khám phá ra nàng. Nhưng không, men tình chệnh choáng làm Sốt không nghi ngờ gì hết. Sốt móc túi tìm thuốc lá. Quẹt máy bị hư, y bực bội ném điếu thuốc lẫn mảnh giấy được xé vụn ra ngoài cửa xe. Kiêu-Mi yêu cầu Sốt chờ nàng một lát để nàng gọi giấy nói báo cho người nhà biết đến mai nàng mới về. Ngồi trong xe, Sốt tỏ vẻ hân hoan, vì nàng đã chịu ngủ đêm với y. Sốt không thể ngờ nàng điện thoại cho đại tá Ozaki.

Tại ngôi nhà mát, Sốt dặn tình nhân sửa soạn đồ ăn, còn y ra ngoài bãi biển, thăm con thuyền đánh cá riêng. Kô-lôxen (10), phụ trách điện đài, đợi Sốt dưới thuyền, tông hành doanh lưu động của tổ chức gián điệp, Sốt trao cho Kô-lôxen bức điện :

« Hàng không mẫu hạm Nhật sẽ tấn công Mỹ tại Trân châu cảng, có lẽ vào rạng đông ngày 6-11 theo nguồn tin đáng tin cậy. »

Sau đó, Sốt nắm chặt bàn tay bạn :

— Thế là xong, anh hãy rời Nhật ngay.

Thế là xong. Sốt quay lại nhà mát, thần nhiên ăn uống với tình nhân. Trọn đêm, y ân ái với nàng. Gần sáng mặt nhòai, y nằm lăn ra ngủ. Đường như linh tính báo cô chuyện chẳng lành, Sốt vùng dậy. 8 giờ sáng, y pha rượu mạnh uống. Vừa bung lên môi, y nghe tiếng đập cửa.

Sốt khựng người trong một giây, song y trấn tĩnh được liền và ra mở cửa. Khách là đại tá phản gián Nhật Ozaki. Ozaki chìa cho Sốt xem những màu giấy vụn. Đó là tờ giấy mà Sốt xé đêm trước trong khi đi xe với mỹ nhân. Trên giấy, Sốt đã ghi bức

(10) Max Klausen.

điện gửi về Mạc tư khoa.

Risa Sốt bị lên án tử hình. Mùa xuân 1949, Isidima (11), quản đốc nhà lao, long trọng tới xà lim, báo tin là giờ Sốt đến tội đã đến. Isidima hỏi tử tội muốn thêm bớt gì vào chúc thư không thì Sốt lắc đầu, thần nhiên :

— Cám ơn, tôi không thêm bớt gì hết.

Rồi quay về phía mọi người :

— Đa tạ quý vị, tôi đi đây.

Sốt chết một cách can đảm. Nhưng đó là theo báo cáo của nhà chức trách Nhật. Còn theo nguồn tin khác thì Sốt chưa chết. Nga số có lẽ đã can thiệp với Nhật để tha Sốt,

Mấy tuần trước ngày xử giào, Sốt được một nha y ở Đông kinh tới nhờ nhiều răng và đặt răng giả. Một tiệm may lớn lại may cho Sốt một bộ đồ mới. Lệ thường, khi người ngoại quốc bị hành hình tại Nhật đại diện ngoại giao được mời chứng kiến. Sốt là công dân Đức làm gián điệp cho Nga số, song cả hai đại diện Đức và Nga số đều không được mời. Hôdumi (12), phụ tá của Sốt, bị treo cổ trước Sốt, đã được trả thi hài cho thân nhân, một giờ sau khi thọ hình. Còn Sốt thì không. Tuy Sốt bị xử giào cùng ngày với Hôdumi.

Năm 1947, vũ nữ Kiêu Mi trình diễn tại Thượng Hải. Một đêm kia, đột nhiên nàng cứng miệng, bủn rùn tay chân, không ca, không múa được nữa. Nàng trợn mắt ngó một người đàn ông ngồi gần cửa. Người lạ đứng dậy, ra ngoài. Nàng hét lên một tiếng sợ hãi. Khoác vội chiếc áo tơi, nàng lên cửa sau ra đường. Ba phát súng lục chất chứa trong đêm vắng. Nàng gục ngã xuống rãnh nước. Sốt đã báo thù.

Lâu sau, hai người trong đó có một nhà ngoại giao Pháp bắt thần gặp Sốt bằng xương, bằng thịt tại Hương cảng. Nghe kêu tên, Sốt lủi lủi đi mất vào trong đám đông. Sốt còn sống hay chết ? Chỉ có Nga số và Nhật bản mới có thể trả lời.

(11) Ichijima. (12) Hozumi Ozaki.

17.— Ba vết thương lòng.

Trong lịch sử gián điệp, người đàn ông si tình gặp nhiều rủi ro nhất có lẽ là Riminton (1). Rủi ro, vì ý trung nhân buộc y phải gia nhập cộng đảng mới chịu làm vợ Rủi ro, vì tay lỡ nhúng trâm, vợ lại bỏ rơi. Rồi vợ ra trước vành móng ngựa, tố cáo chồng cũ. Rủi ro, vì Riminton bị hạ sát trong tù.

Sinh năm 1917 tại Nu-Dơ-di, (2) Hoa kỳ, Riminton sống thời thơ ấu trong nhung lụa, trong sự yêu mến của cha mẹ và thầy giáo. Đứng đầu lớp, cậu học trò học ngay kết bạn với An-Mốt (3) một cô gái học giỏi, thảo luận hay, và là môn đệ của chủ nghĩa mác xít. Riminton yêu một cách say sưa, nàng lại ra mặt thưng hồ,

Nàng chỉ bằng lòng hứa hôn với y với điều kiện bất khả kháng sau đây ; y phải gia nhập đảng Cộng sản. Năm 1939, Riminton thành hôn với Mốt. Cuối năm, y vào đại học đường Cô lom bia (4) và thi đậu cử nhân chánh trị kinh tế. Y làm việc tại bộ Thương mại, còn nàng lần lượt sinh hạ hai đứa con khaú khỉnh.

Đại chiến bùng nổ, Riminton được đưa vào hệ thống gián điệp số viết, do trùm Gô lốt (5) điều khiển. Y cung cấp cho Gô lốt nhiều tài liệu, họa đồ và hình ảnh quan trọng. Năm 1946, Mốt bỏ chồng, mang con đi theo.

Gô lốt chết, tình nhân y là Bentôli (6) — nữ điệp viên cộng sản xuất thủ với công an Mỹ — lên tiếng tố cáo Riminton. Vụ án Ri-minton ra tòa đầu 1951 Vợ cũ của y xác nhận trước tòa rằng Bentôli nói đúng, Riminton quả là đảng viên cộng sản, và là điệp viên của Gô lốt. Chết điếng, y nghe tòa phạt 5 năm tù. Đề trả thù, y cưới vợ khác. Năm 1953, lên tòa trên án y được giảm còn 3 năm. Nhưng đến 1956, Riminton bị một nhóm thường phạm đánh chết trong nhà giam.

(1) William W. Remington. (2) tiểu bang New Jersey. (3) Ann Moss (4) Columbia. (5) Golos. (6) Elizabeth Bentley

Đám táng diễn ra trong cảnh buồn thảm và hiu quạnh. Cũng buồn thảm và hiu quạnh như đám táng của một tên ăn mày.

Erika (7) một thiếu phụ đẹp, người Lét tô ni - một xứ ở Bắc Âu được độc lập sau thế chiến thứ nhất, và nay bị Nga số thống trị - cũng bị phụ tình sau khi bị kéo vào mê hồn trận. Ra tòa, nàng chừa vượt mặt, mà người tình lại từ chối, không nhận là con của y.

Lớn lên, Erika nuôi tham vọng trở thành một ngôi sao sáng về ngành vũ. Thất bại, nàng kết hôn với Molor (8), nhưng sau 6 năm chăn gối, nàng đòi ly dị, để sống cuộc đời hồ hải. Với bạn gái là Gơn hin (9), nàng phiêu dạt một thời gian, đề rồi năm 1939, đại chiến mở đầu, cả hai về Sĩ tốc khôm, thủ đô Thụy Điển, làm trong một tiệm ăn.

Nàng gặp một người đàn ông lịch sự và khôi ngô, xưng là doanh gia Thụy sĩ. Nàng yêu Han (10) yêu tha thiết, yêu mù quáng. Y đưa nàng vào tờ chức gián điệp số viết. Nàng nhắm mắt nghe theo, không những thế còn kéo luôn cô bạn gái.

Đôi bạn vào làm trong một nhà máy chế tạo vũ khí. Erika kết nạp Tho và Sôrenson (11), hai nhân viên nhà máy. Y ra lệnh đánh cắp tài liệu mật, đồng thời gây ra các vụ phá hoại. Vụ nổ kinh khủng nhất xảy ra vào đầu 7-1941, ba toa xe lửa chở đạn được bị nổ tung, thiệt hại một triệu đô la, 80 người bị thương.

Run sợ, Erika xin tình nhân cho nàng được ngừng hoạt động. Nàng không thể tiếp tục dúng tay vào máu. Nhưng Hân cương quyết từ chối. Y nói :

— Em đã làm gián điệp, cái nghề đã vào rồi thì không thể ra được nữa. Anh nhận lệnh của Mạc tư khoa, không thi hành sẽ bị nghiêm trị. Em đừng nhắc tới chuyện đó nữa.

(7) Erika. (8) Moller. (9) Gunhild Ahman. (10) Hans Grotzinger. (11) Thor Hasselblad, Paul Sorenson.

Phản gián Thụy điển theo dõi Erika từ lâu. Cho nên một thời gian sau cả bọn bị sa lưới. Khi ấy nàng mới vỡ mộng. Hân, người yêu nhất đời nàng, không phải là công dân Thụy sĩ mà là người Đức, tên Dacop (12), một chuyên viên phá hoại của công sản. Y đã phá hoại đời nàng bằng cách lác đầu không nhận hải nhi trong bụng nàng là giọt máu của y.

Tên sở khanh bị 9 năm tù, Erika 3 năm tù. Ở tù ra, nàng sống cuộc đời kín đáo với đứa con không bao giờ thấy mặt cha.

Ai bảo đàn bà nhẹ dạ, không thích hợp với ngành phản gián? Vũ nữ Kiêu mi đã làm tan tởm chức gián điệp của Sốt tại Nhật. Và đây là Phiso (13), nữ nhân viên MI 5, Anh quốc. (14).

Một phi công Đức quốc xã lái máy bay thả bom xuống thủ đô Luân đôn trong thế chiến thứ hai. Trúng đạn, máy bay của y phát cháy dữ dội, y phải trở tẩu mới lách được khỏi phòng hoa tiêu và nhảy dù xuống đất.

Bị thương nặng, toàn thân cháy xém, y được chở vào bệnh viện điều trị. Trong nhà thương, y gặp Phiso, một nữ điều dưỡng hiền hậu, đẹp dễ và khả ái. Viên sĩ quan Đức yêu nàng say đắm. Nàng yêu lại, nhưng là theo chỉ thị của phản gián Anh.

Hai người được tự do dắt nhau đi chơi. Trong khung cảnh thơ mộng, y nắm tay nàng, âu yếm hỏi nàng làm vợ. Nàng không phản đối, song nàng không nhận lời. Rơm rớm nước mắt, nàng cho biết chỉ có thể nâng khăn sửa túi một người không chống lại tổ quốc của nàng. Nói cách khác, nàng muốn y phản quốc.

Tất nhiên, y trở thành nhân viên MI 5 và được cử về Bá linh. Y có nhiệm vụ trà trộn vào một nhà máy điện tử để đánh cắp họa đồ của một loại vũ khí bí mật. Một phi đội Anh ném bom tới tấp

(12) Jacob Liebersohn. (13) Maud Fisher (14) Military Intelligence 5, tức là Quân báo, Phòng 5, phụ trách phản...

xuống thành phố Bá linh, viên hoa tiêu Đức đã tình từ một chiếc Lăn cát tơ (15) nhảy dè theo. Tới đất, y chôn dù và quần áo phi hành. Nhờ giấy tờ giả, y được thu dụng vào công ty điện tử.

Mấy ngày sau, y có thái độ khả nghi nên bị bắt. Không đủ thủ đoạn và can đảm chống lại cuộc thâm văn tàn bạo của công an Đức, y bèn thú tội. Y xin được trở sang Anh quốc dãi công chuộc tội. Một sĩ quan phản gián cao cấp bác bỏ lời thỉnh cầu với câu nói chí lý:

— Không ai phủ nhận y có thiện chí. Nhưng sang tới Luân đôn, gặp lại người yêu, y sẽ thay đổi ý kiến.

Từ tù bị lôi ra sân, dựa lưng vào cọc. Thương thay cho chàng sĩ quan gan dạ, nhiều phen vào sinh ra tử, từng được ban tặng huy chương Chữ Thập Sắt, huy chương quý nhứt của Đức quốc xã.

18.— ĐÀN BÀ ĐỂ CÓ MÁY TAY.

Từ ngày Métxalin (1) chết đi, chưa có người đàn bà nào khát tình và khát máu đến mức cuồng dại như nàng. Trong lịch sử La mã, Métxalin làm vợ thứ ba của vua Còlô diút (2) khi nàng đã năm chục tuổi. Ngũ tuần là tuổi về già, thế mà vương hậu vẫn thềm đàn ông, vẫn thích giết người.

Một gã đàn ông đẹp trai nhưng khờ dại bị nàng hành quyết, vì không chịu lên giường ngủ với nàng. Một người khác bị giết vì chẳng may cho y, y có một vườn hoa tuyệt đẹp mà Métxalin muốn chiếm. Nhiều lần nàng vào xóm thanh lâu để nhìn tận mắt những cặp trai gái hành lạc. Nhà vua đi vắng, nàng bắt Silút (3) một chàng trai khỏe mạnh, phải bỏ vợ, về ở với nàng, với ý định đưa y lên ngai vàng. Rồi cuộc Métxalin bị nhà vua giết.

(15) Lancaster. (1) Messaline. (2) Claudius. (3) Gaius Silius.

Mát gơ rít (4) một bà bá tước người Pháp giống Métxalin ở chỗ yếu đuối rồi giết đấng. Cũng như Métxalin, nàng bỏ mạng thâm thương. Một đêm hè 1948, người ta tìm thấy trên bãi cát thành phố quốc tế Tân di e (5) Bắc Phi, xác chết của Mát gơ rít, người nổi tiếng về hơn hai chục vụ giết người không để lại dấu vết, người làm gián điệp đôi da mưu, tức trí, trong hai trận thế chiến vừa qua.

Sinh năm 1895 tại Bay-on (6), nàng hiểu đời quá sớm. Năm 15 tuổi, trong khi mẹ nàng bỏ phở chồng con, chạy theo những người đàn ông lạ, nàng trốn nhà theo tiếng gọi con tim. Nàng bị bắt về, nhưng chỉ mấy tháng sau - năm 1911 - nàng kết hôn với bá tước Pháp Đăn du ranh (7) hơn nàng nhiều tuổi. Là người ham du lịch, bá tước đưa vợ khắp nơi. Đại chiến thứ nhất bùng nổ, hai người đang ở Ai Cập.

Mát gơ rít gặp Lô rân (8), sĩ quan tình báo hữu danh nhất của Anh quốc. Lô rân đưa nàng vào hàng ngũ tình báo. Hoạt động theo chỉ thị của tướng Cô-lê-tôn (9), chỉ huy gián điệp Anh, Mát gơ rít trở thành nhân tình của Đagun (10), lãnh tụ phong trào quốc gia Ai Cập. Những bí mật về tổ chức chống Anh giành độc lập, đều lọt vào tai Mát gơ rít và kết quả là Đagun bị lưu đày. Không ai ngờ rằng sắc đẹp của một người đàn bà lại có thể ngăn chặn ngọn trào quốc gia Ai Cập. Sau đó, Mát gơ rít tới triều đình vua Sêút (11), dùng kế mỹ nhân lôi nhà vua về phía tây phương. Một lần nữa, Mát gơ rít lại thành công.

Thế chiến thứ nhất kết thúc, vợ chồng bá tước bỗng tới vùng sa mạc Pan mia (12) ở Sy ri (13) mua một khách sạn và lập nghiệp tại đó. Không phải vì chán đời mà Mát gơ rít bỏ chốn phồn hoa tới một

(4) Marguerite d'Andurain. (5) Tangiers (6) Bayonne. (7) Pierre d'Andurain. (8) Lawrence. (9) Gilbert Clayton. (10) Saad Zaghal Pacha. (11) Ibn Scoud. (12) Palmyre. (13) Syrie.

nơi đầy cát bỏng, chẳng qua nàng nhận thấy tình hình Trung Đông đang sôi sùng sục và vùng Panmia là ngã tư của gián điệp quốc tế trong các xứ Ả rập. Do thám cho Anh không được nhiều tiền, nàng liền do thám cho nhiều quốc gia cùng một lúc. Nàng không còn là gián điệp đôi, mà là gián điệp ba, gián điệp tư...

Cho đến 1924, nàng còn hoạt động tích cực cho Phòng Nhì Pháp và tình báo số viết. Syri nổi loạn nàng lập kế mời sáu lãnh tụ bản xứ tới hội họp tại khách sạn của nàng, và những người này đã biệt tích.

Năm 1932, sau chín năm nghe ngóng tại Panmia nàng ly hôn với ông chồng hờ già nua, rồi máu giang hồ rân rạt trong người, nàng bỏ tiền ra cưới chồng, một người Ả rập thua nàng mười tuổi, tên là Ben (14). Nàng kết hôn với y để đi hành hương tại thánh địa Hồi giáo La mét (15).

Độc đường, tuy nàng che mặt theo phong tục, cặp mắt xanh biếc của nàng đã gây ngờ vực và nàng bị một bộ lạc Hồi bắt giữ. Trong khi ấy Ben bị đầu độc chết. Nàng bị kết án giết chồng. Nàng thoát khỏi pháp trường, nhờ hiến thân và hiến tiền bạc cho một tên lính gác, và tên này liên lạc với sứ quán Pháp và quốc vương Sêút.

Hai năm sau, nàng quay về Panmia, và cộng tác với Đức quốc xã. Nàng tái hôn với bá tước Đăn du ranh, nhưng chỉ một thời gian sau, nàng giết chồng, rồi qua vùng biên giới Pháp - Tây ban nha để lấy tin cho Đức. Tiên đoán Hit-le thua trận, nàng bèn đi An đề (16), Bắc Phi, hoạt động cho tình báo Anh - Pháp.

Sau đại chiến thứ hai, tuổi đã ngũ tuần, nàng về Ba lê tập thể dục cho thon, và vào mỹ viện sửa sang nhan sắc bắt đầu úa héo. Nàng dính vào hai vụ đầu độc, song được miễn tố vì thiếu bằng cứ. Nàng xuống tàu đi Hắc Hải để bắt liên lạc với do thám số viết.

(14) Ben Suleiman. (15) La Mecque. (16) Alger.

Rồi nàng bị đồng bọn hạ sát thảm thương trong một chuyến buôn vàng lậu, chia tiền không đều. Con trai duy nhứt của nàng cho biết nàng can vào 22 vụ giết người mà luật pháp phải bó tay vì nàng không để lại dấu vết.

Mát gơ rít đứng đầu số những nữ gián điệp thích giết người. Cát men (17) lại phá kỷ lục về tàn bạo.

Thường là đàn ông quá chén, chớ ít khi, hoặc chưa bao giờ nữ gián điệp lại say rượu bí tỉ, nói năng lảm nhảm đề rồi bị bắt. Bệnh nhậu nhẹt đã làm Cát men bị Pháp kết án tử hình. May thay, nàng thoát chết, nhờ quân đội Đức tới kịp, đưa nàng ra khỏi n hà giam. Lần thứ hai, nàng lại lãnh án tử hình đề những tội ác kinh khủng, do đó nàng được mệnh danh là Hắc thần.

Năm 1938, chuẩn bị đánh Pháp, Hitle sai Cát men sang Pháp khám phá bí mật của chiến lủy Madinô (18). Nàng hoạt động một cách đặc lực. Một đêm kia, quá chén với hai sĩ quan Pháp, Cát men buột miệng nói ra những điều không thể nói. Không đề họ là nhân viên phản gián. Cát men bị thộp đầu, và giam gần Ba lê. Tổng thống Pháp Loboron (19) ân xá cho nàng khỏi chết. Sáu tuần sau, quân đội Đức kéo vào Ba lê.

Cát men được phái sang Bỉ và Hòa lan giả làm nhân viên kháng chiến. Rất nhiều người yêu nước, tin vào bộ mặt chân thành của Cát men đã sa lưới Dết ta pô (20) và bỏ mạng.

Rồi nàng được chuyển về trại tập trung Raven bôruc (21), phía Bắc nước Đức, cải dạng làm chánh chánh trị phạm, với mục đích do thám. Raven bôruc là đa ngục trên quả đất : 80.000 phụ nữ bị chết oan trong đó, 5000 bị giết trong phòng hơi ngạt. Cát men được cử làm trưởng khu. Nàng tiếp tay với lính gác tra tấn tử tù nhân bằng cách dìm vào hồ nước lạnh

(17) Carmen Marie Mory. (18) Maginot. (19) Albert Lebrun
(20) Gestapo. (21) Ravenbruck.

Nàng dùng roi da hành hạ tù nhân mệt mỏi. Có lần nàng nắm tóc hai chục tù nhân hấp hối lôi ra khỏi phòng giam.

Bốn năm sau, Hồng quân tiến tới Raven bôruc. Cát men bỏ trốn. Nàng giả làm tù nhân Raven bôruc, cộng tác với quân đội Anh để tìm bắt bọn cai tù tàn bạo. Trời cao có mắt nên Cát men bị lộ mặt nạ, và phải ra tòa ngày 3-12-1946 tại Hăm bua.

Đơn ân xá của nàng bị bác. Cát men bèn nghĩ cách tự vận. Theo thường lệ, áo quần và giày dép của tù tội đều bị lột hết và mang ra ngoài ban đêm. Đêm ấy, nàng xin đi giày cho ấm. Thương tình, người ta đề giày cho nàng. Dưới đế giày, Cát men đã giấu sẵn một lưỡi dao cạo sắc như nước.

Sáng hôm sau, Hắc thần chỉ còn là cái xác không hồn. Nàng đã cắt mạch máu đề khỏi ra pháp trường đến tội.

Còn nhiều, nhiều nữa. Chiến tranh điệp báo còn tiếp diễn, còn nhiều kẻ lụy với tình. Trên thế giới, bộ máy điệp báo bây giờ ra sao ? Chúng ta hãy bước vào Mê Hồn Trận.